

Side, at jeg har fremsat dette Lovforslag, men det er i Henhold til denne Betænkning. Saa meget vil jeg kun sige angaaende Betænkningen. (*Alfred Christensen*: Saa vente vi til den Tid!). Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds siger, at saa vente vi til den Tid. Det glæder mig at høre, og jeg haaber paa en udmærket Medvirkning fra det ærede Medlems Side, naar den Tid kommer, til at gennemføre en Forbedring af disse Forhold.

Naar nu Forholdet er det, at vi staa overfor et Salg af to Smaaarealer til Østasiatisk Kompagni, og Kompagniet vel sagtens har til Hensigt at bygge Fabrikker, der kunne fremme Eksportforholdene i Københavns Havn, til Gavn for København i det hele taget, siger det sig selv, at saa kan det ikke nytte at fremkomme med Lovforslag om Omordning af Københavns Havneforvaltning eller Bestyrelse, thi jeg gaar ud fra, at det vil være en Sag, der ikke hurtigt kan gennemføres. Derfor har jeg ikke kunnet benytte denne Anledning, hvad der ellers vilde have været naturligt. Jeg har maattet indskrænke mig til at tage Sigte paa det særlige Forhold, det her drejer sig om. Til Trods for de faldne Modbemærkninger er jeg ikkè i Stand til at se, at der, hvis Rigsdagen giver sin Tilslutning til dette Lovforslag, kan komme til at foreligge noget, som i nogen Henseende kan blive til Skade, eller at Rigsdagens Magt i nogen Henseende kan blive forringet paa Grund af, at dette lille Spørgsmaal bliver ordnet ved særlig Lov. Jeg maa derfor fremdeles anbefale dette lille Lovforslag til Tingets Velvillie. Jeg kan efter de faldne Udtalelser tænke mig Muligheden af, at det kommer til Behandling i et Udvalg. For saa vidt det er Udvalgets Hensigt at fremme Lovforslaget saa hurtigt, at det kan blive til Lov allerede i denne Rigsdagssamling, enten i den foreliggende Skikkelse eller maaske med nogle Ændringer, kan jeg ogsaa være tilfreds med det. Jeg skal derfor, samtidig med at jeg fremdeles anbefaler Lovforslaget, anmode om, at det maa kunne blive til Lov allerede i denne Rigsdagssamling.

Birch: Forskellige ærede Talere have under denne Sags Behandling fremstillet Forholdene, som om den højtærede Trafikminister ved Fremsættelsen af det foreliggende lille Lovforslag gik imod, hvad Venstre her i Salen hidtil har hævdet. Jeg tror, det er i højeste Grad urigtigt,

hvad der fra den Side er fremsat. For at forstaa Forholdene bør man læse § 5 i Loven af 1899 i Forbindelse med den Betænkning, hvori den blev foreslaaet; man vil da se, at Betænkningen paa dette Punkt kan deles i 2 Dele: en Del, der siger, hvad man har villet, og en anden Del, der siger, hvorfor man har villet det. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse begge Afsnit. Det første siger: „Paa Grund af Forholdenes Udvikling maa det anses for naturligt, at Adgangen til indenfor Københavns Havns Omraade at kunne blive Ejer af offentlig Vandareal eller at kunne omdanne saadant Vandareal til Land som almindelig Regel bør være forbeholdt det offentlige“. Man vil se, at man her kun tager Sigte paa Vandarealer, der enten bruges som saadanne eller omdannes til tørt Land. Dernæst kommer Grunden, hvorfor man vil have dette gennemført: „Særlig maa Havnevæsenet have for Øje, at det væsentlig er henvist til gennem Indtægter ved Landindvinding at skaffe sig de fornødne Midler til Havnens fortsatte, tidssvarende Udvikling.“

Det, man har villet, har altsaa været at sikre Staten eller Samfundet Ejendomsretten til Vandarealer og til disses Udnyttelse, og man tilføjer bagefter, at man ad denne Vej har villet sikre Havnekassen Midler til Havnens fortsatte Udvidelse. Nu er det Tidspunkt netop kommet, hvor store Dele af Vandarealet ere indvundne og ere disponible for Havnekassen, saaledes at den kan skaffe Midler til en videre Udvikling. Intet er da naturligere, end at den højtærede Trafikminister, efter at dette Forhold er indtraadt, søger at uddybe de Tanker, som Venstre den Gang har haft, og lægge Forholdene saaledes til Rette, at disse Arealer kunne udnyttes paa hensigtssvarende Maade.

Det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen) udtalte, at Havneforvaltningen ønskede ikke at være generet. Det er ikke meget kønne Tanker, der ligge bag ved dette, at det ærede Medlem beskylder Havneforvaltningen for Magtbrynde. Naar Havneforvaltningen ikke vil være generet, er det selvfølgelig ikke for sin egen Skyld, ikke fordi den vil have mere Magt, men fordi den ikke vil være hindret i at udnytte Havnens Aktiver paa den bedste og grundigste Maade. Spørgsmaalet bliver nu, om der virkelig vindes noget ved, at Rigsdagen i sidste Instans skal være medvirkende ved Salg af de